

Søndagsblad.

Redigeret af H. P. Holst.

Første Aargang.

Den 8. Februar

Nr. 6.

1835.

Dette Blad forsendes ifølge Kongl. allern. Tilladelse, med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Theatret.

Om Balletten paa den danske Scene.

Ved at see den i Winter paa vor Scene opførte Ballet *Nina* af *Milon*, blev det Forfatteren til disse Bemærkninger ret indlysende, hvad for en sjelden Balletmester det danske Theater i sin Tid besad i *Galeotti*. Enhver, der har seet hans Ballet „*Nina*,“ vil vist ikke tage i Betænkning at give Forf. Ret, naar han i sin Sammenligning mellem Begge strakfender den franske Behandling af dette Sujet alt Værd, og vil ligesaa lidt finde det ugrundet, naar han fornøyer Klagen over en *Galeotti*'s hidtil uerstattede Tab for den mimiske Kunst paa vor Scene.

Efter dennes Død var der for Balletten indtraadt en Pause, som først ophørte med den nuværende Dandsdirecteurs Ansættelse. De Balletter, der under hans Bestyrelse hidtil ere givne, have deels været originale, deels blot overførte fra den parisiske Skueplads. Hvad de Første angaaer, da vilde det ustridigen være høist ubilligt at ned sætte en yngre Kunstners Arbejder under deres Værd, medens vi tillagde en forudgangen Mesters Værker Priis og Betsømmelse; og af de Sidste har „*Søvn gænger sken*,“ i det mindste som en ny Idee, Piquant nok ved sig, skøndt man aldrig vil kunne kalde det et heldigt Stof, at lade en Pige i to Akter gaae i Søvn, hvorfor ogsaa

Componisten tilsidst maa tage sin Tilflugt til en halsbrækkende Gang paa et Dag, for at bringe Interessen til at stige, men unøgtelig paa Skjønhedens Bekostning. — En anden Omplantning fra fremmed Grund er *Nina*, hvoraf vi som sagt have en ældre Behandling af *Galeotti*, og hvis Sammenligning derfor giver os en sikker Maalestok ihænde til at bedømme, hvorledes en Balletcomposition bør være, for at kunne kaldes vel motiveret og harmonisk ordnet.

Opgaven er nemlig her: at Characterisere Vanvidet hos en ung Pige, hvis Væsen en ulykkelig Kjerlighed har forstyrret. Vi ville først see, hvorledes *Galeotti* har løst samme.

For at Kjerlighedsfølelsen kan blive saa heftig, at den formaaer at gaae over til Vanvid, maa man dog vel antage, at Liden skaben allerede længe har været næret, for den voldsomt sønderrives, og at den har funden Hindringer, som, istedenfor at svække den, langt mere have bidraget til at nære og forhøje den. Ved hvilke Midler har nu *Galeotti* gjort Tilskueren bekendt med denne vigtige Omstændighed, hvorpaa hele Handlingens Udvikling hviler? Sjælens fornemste Meddelelsesmiddel, Ordet, mangler i Balletten; det er ikkun af de stumme Tegn, vi skulle fatte Tanken. Simpelt, men talende fremlagde derfor *Galeotti* for Beskueren, hvor dybt rodfæstet *Ninas* Kjerlighed maatte være.

Hun er ene i Haven og binder en Bouquet; hun sætter en Stige til Havemuren; ad denne

